

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Ujból évekig tárgyalunk.

Pécs, 1898. október 19.

Apponyi Albert a képviselőház tegnapi ülésén rámutatott arra a körülményre, hogy a kiegyezési javaslatokra nézve a két kormány között nincsen meg a szükséges egyetértés, mert azokat az egyik kormány feltételeseknek, a másik feltétlenekeknek tekinti s mert az osztrák kormány szinte biztatja a maga parlamentjét módosítások tételére, a mikor egyenesen rámutat egyes pontokra, mint lényegesekre, a melyekhez ragaszkodik, a miből következik, hogy a többinek a módosítását nem ellenzi, sőt tán szívesen is veszi.

Ilyen körülmények között oktalanság lenne reménykedni is abban, hogy a Reichsrath lényeges módosítások nélkül fogja elfogadni az eléje terjesztett javaslatokat, nagyon is indokolt volt tehát Apponyinak az a kérdése, hogy mi történik akkor, ha az osztrák parlament agyonmódosítja a kiegyezést, mert ez esetben még az osztrák alaptörvény is tiltja a 14-ik §. alkalmazását a javaslatok változatlan életbe léptetésére.

Nos hát erre a kérdésre nem is késett a válasz, csak hogy abban nincsen nagy köszönet. Lukács pénzügyminiszter adta meg ezt a választ, amikor azt a reményt fejezte ki, hogy ő bizik a javaslatoknak az osztrák parlamentben történendő változatlan elfogadásában, mert „mindakét tör-

vényhozás nagyon meg fogja gondolni azokat a következményeket, a melyek a módosításokból származhatnak.“ Ezek a következmények pedig Lukács szerint abban állnának, hogy „ha az egyik törvényhozás elkezd a módosításokat, akkor a másik is fog módosítani“ s egyik parlament sem tarthatja kívánatosnak, hogy »előlről kezdődjenek a tárgyalások és ujból évekig tartsanak.«

Ebből a miniszteri kijelentésből tehát az következik, hogy bármilyen módosításokat is fog tenni az osztrák parlament, akkor Bánffy előlről kezdi az alkudozásokat s kész ujból évekig alkudozni, csak hogy Magyarországnak a gazdasági önállóságához való törvényes jogát kijátszhassa. Nem feszélyezi őt ebben az 1898. évi I-ső törvényeknek az a parancsoló rendelkezése, hogy a mennyiben a kiegyezés a két parlament közt ez év végeig létre nem jön, Magyarország önállóan rendezi be gazdasági ügyeit.

Ez a törvény kizár minden további alkudozást, ha tehát a Reichsrath nem fogadja el a kiegyezési javaslatokat úgy, a mint azokat a magyar országgyűlés elfogadta, ennek a törvénynek parancsa szerint végre kell hajtani a gazdasági különválást, mert eltekintve attól, hogy a kormány maga is hozzájárult a törvénynek illető való magyarázatahoz s a törvényhozás is így magyarázta azt, a mikor a kormányt az önálló magyar vámtarifa elkészítésére utasította, a közönségnek egyoldalú rendel-

kezéssel való fentartása már azért sem lenne lehetséges, mert a fentebb említett oknál fogva Ausztriában megszűnt a lehetősége annak, hogy a mi egyoldalú intézkedéseinknek megfelelő rendelkezések Ausztriában a 14. §. segélyével oktroyáltassanak.

A törvény tehát tiltja egy újabb kiegyezés nyélbe ütésére való további alkudozásokat, de vajjon érdekében áll e Magyarországnak ilyen újabb alkudozásba belebocsátkozni a törvény ellenére is? Ott, ahol a törvény iránti tisztelet s az adott szó szentsége még nem ment ki a divatból, ilyen kérdést föltenni is fölösleges lenne, mert azért törvény a törvény, hogy mindenki megtartsa föltétlenül s ne csak akkor, amikor valaki annak megtartását célszerűnek itéli. De a Bánffy-kormányval szemben nevetséges naivság lenne ilyesmit föltételezni, mert ránézve a törvénynek föltétlen kötelező ereje ismeretlen fogalom. Ha valamely törvény utjában áll valamely szándéka kivételének, hát egyszerűen ráfogja, hogy annak a törvénynek a megtartása ellenkezik az ország érdekével.

Nagyon is indokolt tehát annak a kérdésnek a megvilágítása, vajjon megfelelne-e az ország érdekének a törvény megszegésével újabb kiegyezési föltételek iránt alkudozásba bocsátkozni? Erre a kérdésre pedig lehetetlen mással, mint nemmel felelni, mert csak a teljes szellemi vakságban szenvedő nem látja, hogy abból az újabb alkudozásból Magyarország teljes vereséggel kerülne ki.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A szabadságharc eseményei Baranyában.*)

Az 1848. március tizenötödikének, a magyar szabadság hajnalhasadásának, eseményeit Baranya lakói közül Mohács akkori mezőváros lakossága tudta meg először. Egy komáromi kereskedő hozta meg a budapesti események hírért Mohácsra, honnan Pécsre is elérkezvén a márciusi ifjuság hőstetteinek híre, harmadnapra falragaszokon hirdették a népnek a szabadság, egyenlőség, testvériség kivívását. Negyednap a vármegye közgyűlésén, husvétmásnapján pedig a mágocsi népgyűlésen éltették a szebb kort jelentő márciusi vívmányokat. Pécsen Percel Miklós a Széchenyi-téren a Szentháromság szobra előtt hirdette a népnek, hogy mindannyian egyenlők vagyunk s a szabad sajtó termékeként egyszerre három lap is megindult; két német és egy magyar, »Tárogató« címmel.

*) A »Baranya multja és jelene« c. monografiának most megjelent füzetéből kivonatolva közöljük a szabadságharc ötven év előtti eseményeinek megyénkben lezajlott sorozatát.

Március 28-án a vármegye közgyűlésén Percel Imre elnöke alatt kihirdették az első felelős magyar miniszterium névsorát; április 26-án pedig felhívta a várost Szemere belügyminiszter, hogy küldjön képviselőt az országgyűlésbe, a hová Aidinger Pál küldetett ki.

A nemzetörség szervezésekor a hadmegye központját Pécs képezte, hová Csányi László kormánybiztos is bevonult állandó lakásra; a végőrhelyet pedig Eszék alkotta. A vármegye nemzetörsége hatezer emberből állott s a katonai parancsnokság Nagy Ferenc őrnagy vezérlete alatt működött.

A horvátok elleni drávai védvonal július 6-án már készen volt s Pécsen át vonultak a nemzetőrök az egyes állomásokra, melyek főpontja Mohács és a somogy megyei védvonal első pontja Sellye volt. A védvonalokon az őrségek harcba sehol sem keveredtek a horvátokkal, csak október 18-án indult egy csapat a vaiszlói taborból a Dráva-parton rabló horvátok ellen, de azok megugrottak előlük.

A honvédség 42-ik zászlóaljának egy része baranyai fiú volt. A 36-ik zászlóalj volt a pécsi, Rác Sándor parancsnoksága alatt.

A nyár izgalmas napokat hozott Baranyára és Pécsre. Katonaszág vándorolt végig a megyén és a városban, hol 1200 önkéntes állt fegyvergyakorlatok alatt.

Szeptember 3-án kezdte hadműveleteit Jellasics, a ki seregének egy részét Miholjácson állította fel. Roth vezénylete alatt a horvátok be is ütöttek Baranyába és itt pusztítottak. Roth Pécsen keresztül október 25-én vonult át hétezer emberrel, hogy Dombóvár felé haladjon. Utóhadát Percel Antal azonban elfogta a löporos társzekerekkel együtt. Ezért Roth úgy állt boszút, hogy Sásdon Börzsön József szolgabíró házáat feldúlta és fejére 50 forintot tűzött ki s Batthyányi Kázmér főispánt mohácsi főhadiszállásán akarta megtámadni, a ki jónak is látta Pécsre tenni át a főhadiszállást, hol a pécs-mohácsi országuton tizezer ember sereglött össze védelmére. Azonban Rothot Ozoránál Percel és Görgey megverték s letették vele a fegyvert. A lefegyverzett hadat október 10-én kísérték Pécsre, hol Scytovszky püspök feleskette őket a magyar alkotmányra és kivitte haza bocsájtatásukat.

Ezek után Batthyány Kázmér hatezer baranyai nemzetőrrel bekerítette Eszék várát s október 22-én Eszék magyar kézre is került. A főispán ekkor ide tette át főhadiszállását s innen őrizte a vármegyét.

A következő év január 30-án érkezett a császáriak hadserege Pécsre s innen Eszék felé indult. A császár iránti alattvalói hűsége Schottendorf báró eskette fel a vármegye kép-

Mikor a magyar kormánykörök nyíltan hirdetik, hogy a kiegyezésnek, a monarchia gazdasági egységének fönntartásával, *minden áron létesülnie kell*, az osztrák parlamentet a mi rovásunkra történendő módosítások megtételétől nemcsak hogy el nem riasztja az az eshetőség, hogy a magyar törvényhozás is módosítani fog, hanem éppen ez az eshetőség fogja sarkalni minél lényegesebb módosítások megtételére, mert az osztrákok biztos tudatában vannak annak, hogy a magyar módosítások, a melyekkel Lukács fenyegetőzött, nem távolodást, hanem közeledést fognak jelenteni az osztrák módosításokhoz, hogy a magyar kormány betarthassa kötött marsrutáját, a kiegyezésnek minden áron való létesítését.

Az a kilátás tehát, hogy elülről kezdődnek a tárgyalások és újból évekig tartanak, nemcsak nem igazolja a pénzügyminiszternek azt a reménységét, hogy a Reichsrath a javaslatokat változtatlanul fogja elfogadni, hanem ellenkezőleg éppen egyik leghatalmasabb ösztönzésül fog majd neki szolgálni minél életbevágóbb változtatások megtételére. Hisz az osztrák parlamentnek nincsen egyetlen pártja, amely azokba a javaslatokba szerelmes volna; valamennyi még több kedvezményt akar kicsikarni Ausztria számára s ezt csak újabb alkudozásoktól remélhetik, mert jól tudják, hogy a magyar kormány a világ minden kincseért sem venné magára az „ódiomot“, hogy a kiegyezést az újabb osztrák követelések visszautasításával meg-hiusítja.

Ha a magyar kormány rendületlenül megállna a törvény talaján s komolyan venné a saját ünnepélyesen lekötött szavát, hogy ragaszkodik a javaslatok változatlan tartalmához, mert „másképp nincs kiegyezés“; ha nem taktikáznék a közösségnek „egyoldalú, önálló rendelkezés“ útján való fönntartásával, hanem nyíltan és határozottan kijelentené, hogy a kiegyezés meghiusultát ő is úgy értelmezi, a hogyan azt minden józan gondolkodású ember érti, hogy akkor megtörténik a gazdasági kü-

viselőjét, *Percel* Imre másodalispánt Szentlőrincen és onnan február elején bevonult Pécsre s *Müller* Ferenc polgármesterre ráparancsolt, hogy minden tegyvert beszállíttasson harminchat óra alatt a városházára.

Ezután a császáriak hadserege körülrzárta Eszéket, melyet *Batthyány* Kázmér kénytelen volt feladni s *Nugent* parancsnok február 13-án értesítette a pécsi térparancsnokságot, hogy a császári hadsereg minden ellenállás nélkül bevonult Eszék várába.

Eszék eleste után Baranyamegye meghódított terület számba ment és rendeletek alapján kormányoztatott. A császáriak hadserege pedig most Pétervárad felé vonult; de a Bácskában vereséget szenvedett, úgy, hogy vissza kellett Eszékre térnie s a nagy had egyes részei Batinán, Baranyavárott, Mohácson, Bellyén és Hercegszöllősen szállásoltattak el.

Ekkor indult *Jellasic* bán a főhadse-
reggel Budáról le az Al-Dunának s május 9-én ért Baranyavárra. Ez időben ütött ki a vármegyében a kolera is, mely először a mohácsi és siklósi járásban jelentkezett. A magyar kormány Baranyában *Majthényi* József báró első alispánt nevezte ki kormánybiztosnak, a ki Pécsét védelmezte a császáriak ellen.

A császári had július 10-én felégette

lönválás: ez lenne még az egyetlen reményre jogosító eszköz arra, hogy a Reichsrath óvakodjék a kiegyezési javaslatok kikezdésétől, mert Magyarország gazdasági önállósága Ausztria anyagi tönkjét jelentené, hisz eddig is csak ők élvezték annak minden előnyét.

De a mikor egyenesen a magyar kormány biztosítja őket afelől, hogy ezt a rájuk nézve végzetes önállóságot érvényesíteni semmi körülmények között nem engedni, akkor botorság lenne tőlük a szájuk ize szerinti módosításoktól csak azért visszariadni, mert ez újabb alkudozásokat tenne szükségessé.

Ezzel a rájuk nézve létkérdést képező közösséget semmi esetre sem veszélyeztetetik, az újabb alkudozásokból tehát csak hasznot húzhatnak, mert hisz azokat az előnyöket, a melyeket a mostani javaslatok is biztosítanak nekik, a magyar törvényhozásnak eszébe sem jut elvitatni tőlük.

Tudják jól, hogy gyarmatországnak csak rabszolga képviselése lehet, mért ne próbálnának hát még egyet csavarni a présen, a melybe a rabszolgák önként dobják bele összes erkölcsi és anyagi kincseiket.

H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 19.

Hunyadi Mór. a drámairó.

— Kritikus koromból. —

Mint a »Fehértó és Környéke« felelős szerkesztőjét ért az a szerencse, hogy a modern kor követelményeinek megfelelő városunkba egy jól szervezett és szintén a közönség legmagasabb igényeinek megfelelő szintársulat vonult be. Galagonya Ádám igazgatót és kedélyes apát én üdvözöltem városunk nagy intelligenciája nevében. Az igazgató a kezemet hevesen megrázta, szólván:

— Remélem, ön nem drámairó!

Azt gondoltam erre, hogy ez a Galagonya egyáltalán nem kedélyes apa.

— Nem, uram, én a »Fehértó és Környéke« kritikus vagyok.

Ezután megtartotta a négy tagból álló társulat bevonulását Hunyadi Mór, a fehértói

Turonyt és Csarnótánál szétverte a felkelőket. Pécs ellen azonban csak a rácok jöttek *Stokucha* őrnagy vezérlete alatt és hosszú ostrom után június 18-án elfoglalták a várost. Pécs után Mohács elfoglalása következett, hová a császáriak július közepén vonultak be. Pécsről és Mohácsról aztán bejárták az egész vármegyét és megsarcolván a lakosokat, a megye teljesen hatalmukba esett s így nyugodtan pihentek meg baranyavári főhadiszállásukon, ezzel befejezve a szabadságharcnak Baranyában lejátszott eseményeinek sorozatát.

És itt volt Baranyában a császáriak hadserege *Nugent* vezérlete alatt akkor is, mikor a vilagosi fegyverletétel bekövetkezett s jött rá a Haynau korszaka.

A sötét idők homályába a dicsőséges mult világított csak be, de a jelen sivár, a jövő bizonytalan volt. S most, mikor ötven éve dicsőséges szabadságharcunknak, olvasván a történetirők följegyzéseit a nagy napokról, büszkén mondhatjuk el, hogy Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város kivette részét azoknak a félisteneknek harcaiból, kiknek csatájuk a népjog csatája volt.*

H. I.

köztisztasági vállalkozó e célra földszített kocsijában.

Városunk aranyifjúsága örömujjongott. Hölgyeink kipirulva lobogtatták zsebkendőiket, melyek az izléssel éppen nem voltak összeegyeztethetők. Mindamellett Galagonya Ádám, a direktor és kedélyes apa, meg volt elégedve a fogadtatással. S nem is késtem másnap lapomban kijelenteni, hogy városunknak érdekes színi szezonra van kilátása.*

Az első napon a »Meggzorult máhdi« vagy »Legyünk óvatosak« című dráma került előadásra.

A főszerepben a társulat kiváló tragikája annyira meghatotta a közönséget, hogy másnapra siróedényekről kellett gondoskodnia Galagonyának.

Városunk átalakult egészen. Másnap 213 költemény érkezett a szerkesztőségbe e címmel: »Hozzá.« Ebből 115 kritikán aluli, a többi pedig városunk magas intelligenciájának egyenesen szégyenfoltja volt. Kaptam azonban aznap egy drámát is, melyre titokzatos betűkkel ez volt írva: Egy ismeretlentől.

Persze én se óhajtottam közelebbi ismeretségbe jutni az ismeretlennel és busan a hónom alá csaptam a kéziratot, hogy otthon begyújtási célokra fölhasználjam.

Este, mikor éppen le akarok feküdni, beállit hozzám Hunyadi Mór. Keble zihált, haja zilált.

— Hogy tetszett a drámám?

— A »Csekély haszon, nagy forgalom« című? — kérdém nyugodtan. Hát ön az az »egy ismeretlen?«

— Igen, — szólt diadalittasan Hunyadi.

— Még nem olvastam végig, szóltam szárazon, amelyből sem sikert, sem bukást nem sejtethett Hunyadi.

— Akkor holnap? — sóhajtott reménykedve.

— Jól van, az éjszaka elolvasom.

Szóltam s maradtam nyugodtan.

Reggel ismét az ágyban talált a nap és Hunyadi Mór, a már ismert köztisztasági vállalkozó.

— Nos, hogy tetszett? — kérdezte izgatottan?

— Pompás, nagyszerű! — kiállítottam a takaró alól.

— Ugyebár igazam volt, mikor Benjámin, a hőst, megöltem.

— Mit? — hörögtem rémesen, — Benjámin?

— Azt, felelte Hunyadi, a költő.

Kiugortam ágyamból,

— Gazember, ezért meglakolsz!

A megrémült Hunyadi magához kapva a kéziratot, elrohant. Én pedig az elvégzett kötelesség nyugodt lelkiismeretével visszafeküdtem.

Ime, ilyen művelő hatással volt Galagonya társulata Hunyadi Mórra, akit másnap ismét köztisztasági lovai mellett találtam.

M — r — ő.

Napirend 1898. október 20-án.

Naptár: csütörtök, okt. 20. — Róm. kath.: János. — Prot.: Iréne. — Görög-kel.: (okt. 8.) Pelágia. — Zsidó: Marchesz 4. — Nap két 6 óra 11 perckor; nyugszik 4 óra 45 perckor. — Hold két délben; nyugszik 8 óra 19 perckor este. A hold éjjel 2 órakor a földközélen van.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, eső, enyhe idő várható.

Katonai utóállítás a Scholtz-sörházban reggel 8 órakor.

Harcászati céllövészet a Mecseken.

Színház: »Dreyfus kapitány«, dráma.

— (**A baja-báttaszéki hid.**) A Szegeden most tartott kereskedelmi kongresszuson tárgyalták a baja-báttaszéki dunai áthidalás ügyét is. Az ügy előadója *Lemberger* Ármin dr. bajai ügyvéd és lapszerkesztő volt, a ki azt javasolta, intézzen a kongresszus fölterjesztést ez irányban a kormányhoz és nyujt-

son be a képviselőházhoz kérvényt, mert anomália, hogy a Duna két partjától kinyuló első fontosságú transzverzális pályák az országgrész két oldalán zsák-utcában terjednek. A főváros érdeke is megkívánja a hid kiépítését, mert képtelen normális eszközökkel saját realis forgalmát lebonyolítani, mert a legolcsóbban és legrövidebben lehetne terményeinket és iparcikkeinket Fiuméba, Stájerországba, Karintiaiba, Tirolba és Svájcba szállítanunk. A felső-baranyai hegyekben kiaknázatlanul levő kőszénbányák megnyílnának, a szabadkai kereskedő üzleti összeköttetésbe jönne a pécsi-vel, a hódmezővásárhelyi, a csabai, a nagyváradi a Dunántul-lal. A javaslatot a kongresszus egyhangulag elfogadta. Itt említjük meg, hogy a kereskedelmi miniszterhez az áthidalás tárgyában Bács megye, Baja város, Somogy, Tolna és Baranya vármegyék részéről folyó hó 24-én felutazó monstre-küldöttségbe Pécs szab. kir. város részéről belépő városatyák jelentkezési ideje ma délben járt le. Mivel azonban csak egyetlenegy jelentkezés történt, Majorossy Imre polgármester új felhívást bocsájtott ki ma délután a törvényhatósági bizottsági tagokhoz, minél számosabb részvételre kérvén fel őket. A küldöttség tagjai f. hó 23-án a délutáni gyorsvonattal utaznak el Pécsről Budapestre.

— **(Iskolai szünet.)** A III. Béla és antiochiai Anna pénteki temetése alkalmából, mely nap országos gyásznap lesz, az iskolákban szünetelni fognak az előadások. A ciszterci rend főgimnáziumának ifjúsága ma a belvárosi templomban gyászmisét hallgatott s máától kezdve egész szombatig szünetelnek az előadások a főgimnáziumban. A mai gyászmisén az ifjúsági énekkar remek gyászdalokat adott elő Bitter Illés tanár vezetése alatt.

— **(Baleset.)** Sajnálatos baleset érte tegnap este Oberhammer rendőrkapitány, városi tűzoltó főparancsnokot. A pécsi takarékpénztár épületében levő lakásából a lépcsőn lefelé jövet megbotlott s bal lábát bokájában kifícamította. Az első segélyt Ludvig Ferenc dr. városi tb. főorvos nyújtotta, kinek véleménye szerint a szerencsétlenül járt rendőrkapitánynak huzamosabb ideig kell az ágyat őriznie.

— **(A budaikülvárosi Katholikus Kör)** felolvasó estélyt rendez — mint már említettük — november elején. A felolvasó estély idejét most állapította meg a rendezőség, november 6-ára, vasárnapra tűzvéni ki azt. A felolvasó estély a Vigadóban lesz s este 8 órakor kezdődik; Grekscha Kázmér dr. fog az estélyen fölolvadni, Virág Ferenc fog szavalni és a Polgári Daloskör énekszármokat ad elő. A zenét az estélyen Korodi Károly zenekara szolgáltatja.

— **(A kard.)** A kard a fegyveres békében igen jó eszköz arra, hogy az aszfaltot végig csörgettessék, meg hogy az ablakból kinéző ideál előtt szalutáljon vele a fiatal hadnagy ur, a mikor gyakorlatra vezeti a legénységet. Egyébként a kard a mai világban igen jámbor eszköz, mely legfelebb a privátdienernek okoz bosszúságot, hogy mindennap fényesre kell csiszolnia. Kivételes azonban az a három kard, a mely az éjjel szerepelt s melynek lapjaival közelebbi érintkezésbe jött egy fránya civil. Ugy tíz óra tájban a sörház-utca és a Kossuth Lajos-utca sarkán álldogált ez a fránya

civil egy társával, mikor arra csörtetett három fényes kard. A kik a kardhoz valának mellékelve, azoknak nem tetszett, hogy a fránya civil az aszfaltot bitorolja és rászóltak:

— Marsch le a járdáról!

— Megyek úgyis, nem szükséges kiabálniok. Védekezett a fránya civil.

Erre azonban a kardok iszonyu felháborodással repültek ki a hüvelyekből és a fránya civil érintkezésbe hozták lapjaikkal, különböző véraláfutási műveleteket eszközölvén a bal karján és a bal oldalán. A fránya civilnek mit volt mit tennie, kardtávolba igyekezett jutni és sajtó oldalát szorongatva jelentette az esetet az épen odaérő rendőri őrszolgálatnak. Ma pedig az ügyeletes rendőrbiztos előtt is megtette a panaszát, ha talán irt szerezhetne valahogy sajtó oldalára.

— **(A szigetikülvárosi temető-ről.)** Panaszos levelet kaptunk ma, mely a szigetikülvárosi temetőről szól. A temetőnek egy részén, a felhagyott régi temetőben — írja a panaszos levél — oly nagy a gaz és tű, hogy az utakon járni lehetetlen. Pedig vannak ott sírok, melyeket gondosan ápolnak a hozzátartozók; de mit ér, mikor körülöttük megnő a gaz és a bozót? Ez az állapot eddig is tarthatatlan volt, mert alig lehetett a sírokat megközelíteni; most azonban, mikor közeledik a halottak estéje, már nem lehet elhallgatni. A kegyelet nevében kéri a hatóságot a panaszos levél írója, hogy gondoskodjék ennek megszüntetéséről; távolítsa el az utakról és a sírok körül a megnőtt fűvet és bozót, hogy legalább halottak estéjén felkereshessék sírjaikat azok, a kiknek hozzátartozóik bár a felhagyott részen nyugosznak, de gondosan ápoltsírban feküdhessenek, melyeket kegyeletből ápolnak a hátramaradottak.

— **(A népfölkelők jelentkezése)** ma ért véget. Hétfőn volt a jelentkezés első napja, mikor is az 1865-62. évi születésű népfölkelők jelentkeztek a Scholtz-sörházban működő katonai bizottság előtt; tegnap az 1861-59. évi születésűeken volt a sor, ma pedig az 1858-56. években született s az idegen illetőségű, de Pécsen lakó népfölkelők jelentkezését igazolta a bizottság, mely ezzel be is fejezte ezidei működését. A város katonai osztályánál különben mindazok, kik a jelentkezést eddig elmulasztották, egy héten belül jelentkezhetnek. E határidőn túl azonban a jelentkezést nem teljesítők meg fognak bírságoltatni.

— **(Községek regále bérlete.)** Kis-Köszeg és Véménd községek kiküldöttei ma irták alá a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságnál a községi regále-bérlet szerződéseit. A szerződések szerint Kis-Köszeg 2816 frtot fizet, tehát ugyanannyit, mint az elmúlt évben; Véménd pedig 1175 frt 29 krt, mely bérösszeg a tavalyinál 71 frt 29 krral nagyobb.

— **(Névmagyarosítás.)** Berger Jakab bonyhádi illetőségű balaton-füredi lakos, valamint kiskoru gyermekei Dezső és Janka vezetéknevének „Balassa”-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(Himen.)** Sztéhló Kálmán gazdasízt eljegyezte tegnapelőtt Hanny Imre tolnamegyei nagybérlő leányát, Hedviget.

— **(Lelkészi jubileum.)** Szász József ev. ref. lelkész a somogy megyei Túrbanma ünnepelte pappá szentelése 40-ik évfordulóját. A derék lelkész 38 éve lelkészkedik Túrban, hol köztisztelet és szeretet környezi.

— **(Új törvényszéki elnök.)** Polgár József, pestvidéki törvényszéki bíró, ki ügyvédjelölt korában Pécsen folytatott ügyvédi gyakorlatot s lapunknak munkatársa is volt, a szabadkai törvényszékhez elnökké nevezetett ki.

— **(Merre mennek az emeletre?)** Nagy vakmerőség, de humor is elég van abban a szépruhás betyárban, aki ma egy emeletes bérházban az ottani házmestert csufolgatott. A házmester a szobában aludt, a tolvaj oda bement és mikor az ellopott holmikkal, miket a kabátja alá rejtett, kifelé jött, a nyitva levő konyhaajtónál találta a derék házmesternét és azt mondta neki:

— Jó napot, néni.

Az fogadta:

— Adjon Isten.

— Ugyan néni — nyájaskodott a tolvaj, akinek a kabátja alól a lopott holmik közül egyetmás előlógott — mondja meg, merre mennek az emeletre?

— Arra ni.

S utbaigazította a jó asszony a tolvajt, aki elvitte az ura ruháját, ezüst óráját, az ébresztő-órát s egyebeket. Mikor az már odébb állt, akkor vette észre a házmesterné a lopást.

— **(Téli kabátok.)** Épen olyan az időjárás, mint évek óta szokott lenni. A nyár hirtelen elszalad s alig vehetjük ki az őszből a részünket, máris ránk köszönt a tél. Mert hát ez a mostani időjárás inkább télies, mint őszi. Esténként pláne olyan hidegek jártak, hogy ugyancsak jó szolgálatot tett már a téli kabát. Jó nagyon, ha van akármilyen is, ha kopott, ha molyos, csak meleget nyújtson, de még jobb, ha prémes, kellemes puha téli bunda ölel keresztül, mint a meleg, édes asszonyi karok. Nagy a szegénység és különösen lerí ez az utcán — a télikabátok alakokon, ami nagyon szomorú téli látvány és ilyenkor, amint hogy szezonja van a törvényellenes uton való tyuk- és libabeszerzésnek, olyan bizonyosan beköszönt a télikabátlopások évadja is. Mert haj, igen nehéz az éhséget elviselni de a hideget nemkülönb. A télikabátok didergő társaságából gyakran akad olyan lézengő alak, aki a kávéházakat és vendéglőket telikabát kereskedéseknek nézi. Ez persze a legpraktikusabb módja az ilyen existenciáknak a télikabátok beszerzésére, a nagy választék mellett jó, olcsó és mindenek felett gyorsan történhetik és az árát se kéri senki. Azért ajánlatos, hogy a télikabátokra vigyázzunk, — mert sok a vékonykabátos szegény ördög, igen sok és itt van kabátbeszerzés szezonja.

— **(A mulatság vége.)** Neth Péter szabolcsbányai bányász, tegnap este négy társával bejött a városba, hogy egy görbe éjszakát rendezzenek maguknak. A görbe éjszaka csak úgy délfelé ért a számukra véget, mikor is végre a hazaindulásra szánták el magukat. Neth Péter azonban nagyon ingadozott a lábain, és a Nepomuk-utcán a Bäumler-féle vendéglő előtt úgy érezte, hogy kiszalad a föld alóla. Ilyen állapotban rimánkodva kérte

mulatóársait, hogy ne hagyják el, azok azonban nem hallgattak rá s ott hagyták az utcán. Neth Péter erre szépen lefeküdt az aszfaltra és várta, míg valaki jön, aki elviszi. Jöttek is nemsokára a rendőrök, hordágyra tették és bevitték a rendőri szobába, hogy ott aludja ki fejéből a mámort.

— **(Veszedelmes vállalkozás.)**

Veszedelmes vállalkozásra jött kedve Karacsony egy *Tóth János* nevű suhanc gyerekek. Ez a vállalkozás pedig abból állott, hogy a gyerek belopózott *Engelmann Ignác* kereskedésébe, abból a célból, hogy ott — pipaszárt lopjon. Nem egyet azonban, hanem egész köteget; nem is ordinárét, de finom esztergályos munkát, a minek egy kötege éppen nyolc forintot ér. A vállalkozás veszedelmessége a tárgy mivoltánál fogva bizonyára világos pedig az olvasó előtt; lévén kitéve a vállalkozó szellemű suhanc annak, hogyha a lopáson rajtakapják pipaszárral fogják kiadni a büntetését. De a veszedelmes vállalkozás sikerült; a kereskedő csak akkor vette észre a lopást, mikor a gyerek már messze járt a zsákmánnyal. Sietett erre feljelenteni az esetet, a mikor is a nyomozás során *Tóth Jánost* csakhamar lefűlelték, a lopott pipaszár-készletet elkobozták tőle (a nélkül, hogy kipróbálták volna rajta a pipaszárak erősségét) és őt magát átadták a bíróságnak további elbánás végett.

— **(Megugrott egy tehén.)** A tehén jámbor jószág s már csak azért sem rughat ki a hámból, mert nem szokták hámba fogni. Ilyenkor, mikor a csordalegeltetés megszűnik, legfeljebb a lánccal ellen neheztelhet a jámborság mintaképe, mely egész nap odaköti a jászolhoz és csak olyankor engedi el, mikor itatni hajtja a tehenes. Ilyenkor aztán kijátsza magát az udvaron, de az ritkán esik meg, hogy jámborságán a huncutéria kerekednék felül, s megtréfálná a rendszerint álmos járású tehenest. Ilyen rika eset fordult elő tegnap *Ratkovics József* udvarán, honnan egy tehén a kuttól neki iramodott a nyitva levő kapunak s szökellő ugrásokban kijutván rajta, úgy megfutott, hogy a lassu járású tehenes csakhamar elvesztette a szeme elől. És a megugrott jószág reggelig sem került elő s a tulajdonos ma bejelentette megszökését a rendőrségnél. Ez pedig intézkedett, hogy keressék a megugrott tehenet, s közhírré teszi a gazda hivatató szavait: »Riská gyere haza; minden meg van bocsájtva!«

— **(A kínai távirtda.)** A Peking és Shanghai közötti távirtda-összeköttetés miatt nagyon sokat panaszkodnak a keletázsiai kereskedők; a vonalat éjjel-nappal állandóan a hivatalnokok és diplomaták veszik igénybe; a kereskedők csak sürgős táviratot adhatnak föl, amiért háromszoros díjat kell fizetniök. A kereskedők azt hiszik, hogy a távirtda koránt sincs mindig lefoglalva, — ellenben a mandarinok foglalják le a sürgős táviratok után befolyó jövedelem kétharmad részét. Ime tehát vigasztalódhatik a pécsi posta és távirtdafőnökség, kit bizonyos oldalról folytonos ujságostromokkal örvendeztetnek meg . . . Kínában sincs minden ember megelégedve a távirtdával!

— **(Tolvaj leány.)** *Redl Antal* vörösmarti lakos a napokban egy fiatal leányt fogadott fel házába szolgálóul *Györi Anna*

személyében. A leány azonban nem tartotta ki az új helyen még huszonnégy óráig sem, hanem minden bucsu nélkül odább állt az este homályában. Mikor a gazda utána tudakozódott s látta, hogy megszökött, eszébe jutott, hogy a szobájában is járt a leány, hol pedig egy szekrény nem volt bezárva. És éppen az, melyben a pénzt tartotta a gazda. Gyanuja támadt erre, hogy a leány nem lopta-e meg s e gyanu valónak is bizonyult. A leány hét forintot kilopott a szekrényből s azzal szökött meg. Azonban már másnap reggel elfogták s átadták a bíróságnak.

— **(Tettenért betörő.)** *Imrő József* bátai lakos egyik este szétnézván az udvarában nyugalomra térés előtt, az udvar hátsó részében egy alakot látott lappangani. Figyelemmel kísérte hát, mert tolvajt sejtett benne és e sejtelve nem is csalta meg. Az alak az éléskamra felé tartott és egy vasdarabbal be akarta annak ajtaját törni. A gazda erre oda rohant hozzá és nyakoncsipve vitte befelé az udvarra, kikiabálván a házbelleket. Azok elősiettek, egyikük gyertyát is hozott és annak világánál megismerték a tettenért betörőben *Göbli Mihály* bozsoki lakost, kinek Bátán való vendégszereplése ilyen csúf véget ért. A tettenért betörőt feljelentették a bíróságnak.

— **(Meglopott asszony.)** Özvegy *Bosnyák Mikáné* baáni lakos vászonárulással keresi a kenyerét. Otthon e célból nagyobb készletet tart, melyet a napokban megdézsmált egy enyveskező jómadár. A vásznak kint voltak az udvaron, hogy a nap keményre süsse őket s a tolvaj belopózáván, öt forint értékűt elemelt belőlük. A meglopott asszony feljelentésére megindult nyomozás során az ellopott vásznat *Gyorgyevics Kruja* lipovai lakosnőnél találták meg, a ki — állítása szerint — *Boskovics János* baáni lakostól vette azokat. Most mindkettőjük ellen folyik a vizsgálat.

— **(Szirén a sárban.)** A rendőrség előtt nagyon ismert már özvegy *Kojesz Jakabné*, a ki valamikor jómódban élő, szemrevaló asszony vala, de az idők elhaladván felette, maga is rossz módba jutott s e rossz módhoz még az italozás iránti szenvedélye s az a mániája is járult, hogy csábító szirénnek képzele magát, kinek egyetlen szavára lábai elé borulnak a férfiak. Tegnap este is megcselekedte, hogy a pálinkásboltok sorbajárása után a siklósi-utcán a sárba dült le pihenni és ott botránkozta a járókeleket. A jelenetnek egy rendőr vetett véget, ki bekísérte a városházára, a hol most a pricscsen álmodik a sárból felszedett szirén.

(Elveszett.) Tegnap este a belvárosban egy női karlanc, medaillonnal együtt elveszett. A medaillonban arckép volt. A karlanc emlék lévén, kéretik a netáni megtaláló, hogy azt az ügyeletes rendőrbiztosnak átadni sziveskedjék.

— **(Községi jegyzők vizsgálata.)** *Vaniss Sándor* főszolgabíró tegnap kezdte meg a járási községek jegyzőinek iroda-vizsgálatát. Legelőször *Rácpetre* községet vizsgálta meg, hol teljes megelégedésére a legnagyobb rendet tapasztalta.

— **(Piaci tolvaj.)** A hetivásároknak rendszerint megvannak a maga vendégei, kik

a vásárlók közé vegyülve könnyű szerrel akarnak pénzhez vagy portékához jutni. Ma dél előtt is egy fiatal suhanc *Hatzfelder Mária* kofa zsebéből ki akarta lopni a pénztárcát, de rajta vesztett, mert egy másik kofa észrevette a fiu gonosz szándékát és elcsippte. *Grün Gyulának* hívják az elcsipett piaci tolvajt, kit most a rendőrség vett szives pártfogásába.

— **(Szőlő-tolvajok.)** Ilyenkor, szüret táján, mikor minden szőlősgazda házában van szőlő s némelyike meg éppen az ablakába akasztja a télire való szőlőket, melyek aztán olyan hivatatólag tekintenek a járókelekre — nem csoda, ha olyan emberek, kiknek a szőlő élvezetét nem juttatta osztályrészül a sors, engedve a szőlők csábító hivatogásának — lopásra szánják el magukat. Így történt a napokban is *Schwarzwalder Samu* szigetkülvárosi lakosnál, hol eddig ismeretlen tettesek az udvaron kosarakban álló szőlőből két kosárral elcsiptek s édes terhükkel eltűntek az esti szürkület homályában.

— **(Csirkefogók akcióban.)** Jön a hideg idő, a tél s beáll a csirkefogók szezonja is. Már is nagyban működnek a községekben ezek a jómadarak, a kik az éj leple alatt átmasznak az udvarkerítéseken, feltörnek az aprójóságok óljait és elemelik azokat nyugodalmassal éjjeli pihenőjükről. Így tettek legújabbán *Mohácson*, a hol *Auber Ede* udvarából vittek el hét darab tyukot; továbbá *Albertfalun* is, hol többeket megkárosítottak egyetlen éjszaka alatt. Először is *Leiter Ádám* udvarából vittek el tíz ludat, azután *Meizer Hermanntól* négy kacsát, majd *Weisz Adolfnak* és még más három károsnak baromfiólját üresítették ki. És mindenütt kedvezett is nekik a szerencse s mikor másnap reggel a lopásokat a károsok észrevették, ők már messze jártak. Most folyik utánuk a nyomozás, hogy ha lehet, minél hamarabb kézrekerüljenek, mielőtt tovább folytatnák szép sikerrel megkezdett akciójukat.

— **(Talált karperec.)** Tegnap egy napszamost tartóztatott le a rendőrség, a ki egy karperecet kínált fűnek-lának megvételre. A vizsgálat során kitűnt, hogy a karperecet egy társa találta s az adta át neki, hogy adja el. A karperecet természetesen a rendőrség elkobozta s azt igazolt tulajdonosa a városházán átveheti.

— **(Tropa!)** Egyik szomszéd faluban történt, hogy *Schweiger Béla*, *Schau Lajos*, *Nagy Ferenc* és *Barna János* legények a falu korcsmájában vidám poharazás közben — kártyáztak. Dacára a fennálló kártya tilalomnak, vigan járta a »huszonegyes.« Az egyik játszmánál *Schau Lajos* igazítani akart egyet *Fortuna* szekere rudján s az egyik kártyát a földre ejtve elkiáltotta magát: »huszonegy!« s a bank után nyult. A turpisságot azonban *Schweiger Béla* észrevette s e szavakkal:

— Hazudsz! Tropád van! — beledötte bicskáját *Schaunak* a pénz után nyuló kezébe. A könnyen sérült *Schau* kezét még ott a helyszínen bekötözték, a vérengző »bankárt« pedig letartóztaták.

— **(Megbüntetett kíváncsiság.)** A mennyei birodalom cöfös lakói nagyon kíváncsi emberek, ezt kellemetlenül tapasztalja minden idegen, kit az utcán, vagy ha valami vendéglőben telepszik le, tolyton a kíváncsiak

tömegei környékeznek. A kínaiaknak ez a kíváncsi természete sok alkalmatlanságot szerzett a wusung-shangai vasut építőinek is. A mikor a tehervonatok elkezdtek közlekedni az új pályán, a bámézkodók kíváncsiságból azt követelték, hogy a vonat magával vigye őket, a mit a vasut személyzete, mert nem tudott tőlük másképp szabadulni, egyszer-másszor meg is tett. Nemrég azonban ezek a kíváncsiak erős leckét kaptak. Egy tehervonatra, mely deszkákkal és sinekkel megrakodva Wusungból Shangaiba ment vissza, mintegy 500 kínai kapaszkodott föl azzal, hogy ők is szeretnének egyszer ingyen a vasuton utazni. Hiába beszéltek le őket, nem használt és így a vonat a lerázhatlan utasokat magával vitte. Legnagyobb részük a közbeeső állomásokon leszállt, de mintegy kétszázan abban a hiedelemben, hogy a vonat vissza is viszi őket, megtették a vonattal a 17 kilométernyi utat Wusungig. Ott leszálltak, alaposan megszemléltek az új pályaudvart és azután visszatértek a sinekhez, hogy amint jöttek, vissza is utazzanak. Ott aztán tudokra adták, hogy a kocsik Wusungban maradnak és csak a mozdony megy vissza Shangaiba, ez pedig őket magával nem viheti. A kínaiak kétségbeesve tördelték kezüket, mert teljesen pénz nélkül lévén, se Wusungban szállást venni, se más járművet fogadni nem tudtak. Végre is nekiindultak gyalog, a gyaloglás pedig a lusta kínaiaknak olyan kellemetlen, hogy e leckén okulva nem fognak többé tehervonatokra fölkapaszkodni.

— („Gréci.”) Két barna, zömök ember, fekete szakállal, olajbarna arcal, piros fezzel a fejükön bevonult a rendőrséghez s azt mondták ott siralmas szóval:

— Gréci.

-- Hát még? — szölongatták az exotikus testvéreket.

— Gréci — ismételték siránkozva.

Utlevelet hoztak elő a zsebükből s többséggel jelentették ki, hogy:

— Gréci.

Egyéb igazságot belőlük kiszedni nem lehetett. Az utlevelük mutatta, hogy perzsák, mert szörgyü nagy ákombákomok voltak reá nyomtatva némi kis francia irással, amely szerint a két férfiú tényleg a dicső szakállu sah fiai közül való. Szomorú fiúk voltak, mert szükölködének az utavaló garas nélkül és zsebeiket kifordítván, sokat mondólag jelentették:

— Gréci.

A rendőrség a két Gréci panaszát tökéletesen megértette (mert van itt tudomány) s kényszerutlevéllel elküldte Orsováig. Ott majd aztán átmehetnek a policiul romanulueihez s s annak mondhatják:

— Gréci . . .

— (**A zongorák.**) Egyik kisváros hetilapjában olvastuk az itt következő ujdonságot:

— Örvedetes szaporulat. Amint örömmel értesülünk Gelice István ur a főtéri reáljogu gyógytár tulajdonosa fővárosunkból zongorát hozott. A hangszer teljes épségben érkezett meg — s ezzel városunk zongoráinak száma tizenhétre szaporodott.

Fogadja szívesen a tizenhetedik zongora és a főtéri gyógytár tulajdonosa a mi gratulációnkat is.

— (**A fősvény hagyatéka.**) Glasgowban a minap halt meg James B. Tomson, kit szomszédai a legnagyobb zsugorinak tartottak. Egy nyomoruságos kis udvari szobában lakott, maga főzött, mikor meleg ételt evett, de többnyire csak kenyérrrel táplálkozott. Mikor meghalt, asztalának fiókjában egy levelet találtak, amelyben megnevezi ügyvédjét, akit a végrendeletét megtalálhatják. A szomszédai elmentek az ügyvédhez, aki legnagyobb meglepetésükre azt közölte velük, hogy Thomson harmadfél milliót hagyott hátra, s ezt a rengeteg vagyont mind jótékony célokra hagyta.

— (**Üvegtáblák összeforrasztása.**) A kirakatok hatalmas üvegtábláit eddig csak nagy üvegyárakban tudták készíteni. A kisiparos kénytelen volt ezeket a táblákat szükség esetén meghozatni, a szállításuk azonban rendkívül nehéz és költséges, minek következtében az ilyen ablaküvegek fölöttébb drágák lettek. A kémikusok mindenáron akartak ezen a bajon segíteni s buzgón kutatták, hogy miképpen lehet kisebb üvegtáblákat fém-ötvezetek segítségével összeforrasztani. Számos kísérletet végeztek, leginkább Franciaországban és Németországban s végre kiderítették, hogy az alacsony hőfoknál olvadó és az üveghöz tapadó fém-ötvezetek kitűnő üvegforrasztóul szolgálnak. Különösen jól forrasztó anyagot kapunk, ha 95 rész ónt 5 rész horganyval, vagy pedig 100 rész ónt 10 rész alumíniummal ötvözzük. Az eljárás is igen egyszerű: az üvegdarabokat egyenletesen megmelegítik s egymás mellé helyezve, a repedést a for-

F
F
F
n.
ig
k
m
G
v
k
it
U
h

rasztóanyaggal kitöltik. A repedés irányában azután falécek közé szoritják a táblát és néhány napig e kötésben hagyják. A lécek eltávolítása után az üveget lecsiszolják s a forrasztás előtt az összeragasztásra szánt darabokat föl kell melegíteni, mert az üveg tudvalevőleg igen merev portéka s ha a forró ragasztó hozzáér, az illető helyen nagyon kitágul és elreped. Ez az eljárás nagyon alkalmas eltörött nagy ablaktáblák kijavítására is. A törött helyet lehetőleg szabályos idom alakjában kivágják és sértetlen táblával pótolják.

— (**Angol erkölcsök.**) Van egy furcsa törvény, a mely brit földön érvényes s eltiltja a férfinak, hogy asszony közelében fürödjék. Husz éve hozták ezt a törvényt copfos törvényhozók s azóta Angliában a tengerparti fürdők idilli közösségének vége szakadt. A fürdő asszonytól száz yardnyira (körülbelül kilencvenkét méter) ne mutakozzék a férfi, így hangzik a törvény, s a ki közelebb megy, bíróság elé kerül. Legutóbb a savanage-i kerületi törvényszék egyik bírója ítélkezett ilyen ügyben egy uszómeister fölött. A vádlott évek óta tanította a tempóra a ladyket és gentlemaneket és soha nem volt kalamitása e miatt. Az idén egy napon idézést kapott, s bár a fiskálisa erősen magyarázta, hogy az uszómeister kivételes lény, a ki nem fürdik az asszonyok közelében, csak tanít, s ezt végre kilencven méter távolságból nem lehet megcselkedni, a bíróság mégis vétkesnek mondta ki az uszómeistert. Vigasztalásul azonban a megokolásban kimondta a bíró, hogy az idézett

paragrafust nevetségesnek és ostobának tartja, de meghajol a törvény kényszerűsége előtt, s azért egy shillingre ítéli a vádlottat. Az uszómeister kacagva fizetett, s mivel mesterségét folytatni akarja, kijelentette, hogy hajlandó a büntetést tíz évre előre lefizetni a szemérmes angol Témisz serpenyőjébe.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 19. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 49.8 mm. (emelk.)

Hőmérsék = 16.7 °C

» maximuma: 20.6 °C

» minimuma: 13.5 °C

Párányomás: 10.5 mm.

Relatív nedvesség: 74%

Felhőzet: 7. S. W.

Szélirány s erő: N E 3.

Csapadék 24 órai: N E. — N. S. W. N.

Derült, enyhe.

Dr. Czírer.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **Bőregér.** Telt ház nézte végig tegnap a keringő királynak ezt a rég ismert, de azért még mindig kedvelt operettjét olyan előadás-

ban, a melyben azt már régen nem volt szerencsénk láthatni. Mert ha nem is akarjuk kiállítani közönségünkről azt a szegénységi bizonyítványt, hogy »igényeit meghaladó« társulattal rukkolt be Somogyi, annyit mégis konstatálhatunk, hogy a közönség meg van vele elégedve s aki ismeri épen a pécsi közönségnek magas igényeit, az tudni fogja, hogy ez már magában véve is elég dicséret. Ez a megelégedés nyilvánult a közönség soraiban a tegnapi előadással szemben is, de iparkodott is minden egyes szereplő tőle telhetőleg annak kiérdemléséhez hozzájárulni. Különösen kiemelendő Csik Irén, ki előkelő, diszkrét játékával s gyönyörű énekével aratott zajos tapsokat, Szekula Sárka, ki olyan kedves természetességgel játszotta meg Adél szerepét s olyan csapongó jókedvvel énekelt, hogy méltán rászolgált a belépésekor feléje nyújtott rengeteg virágalkotmányokra, Lipcsei Józsa, aki olyan sikkos herceg volt, minőt még keveset láttunk színpadunkon s azért a közönség annál szívesebben elnézte azt a kis diszsonanciát, a mely a színpad mélyén énekelt áriája s a zenekar között pillanatra érezhetővé vált, mert bizony az ilyen zavarokért inkább a színház tervezőjét érheti gáncs, aki az alvilágba sülyesztette a zenekart, mintsem az énekesnőt, a kihez olyan távolságból alig hatolnak el a zene hangjai. A férfi szereplők közül kiváltak Hunyady Eisenstein szerepében és Andorffy mint fogházigazgató, de méltó dicséret illeti meg a karokat, úgy Horvát Irma és Erdei Vilma táncosnőket is, akiknek második felvonásbeli tán-

e
y
-
-

y
i
:
t
a
g
-
a
b
i
-
-
k
t
a
e
n

e
:
-
-

)
i
i
i

cát
kiá
gér
gya
zón
mag
gyat
és r

szig
ban
isme
együ
Gásp
szép
kokk
irója
kiadó
nagy
Orsz
fiatal
mokr
zük h
dását.
nyíász
ból és
való l
caira.
tovább
monda
azokna
s azok
rik tár

reform
irt, am
nek sz
utmuta

a keres
ismerés
gában
ségeseb
déki Eg
ára köt

§
kir. törv
trani (o
helybeli

pécsi lak
kir. ítélő
nak ide
igényper
kárára e
misítás é
Göbölös
vétkesnek
ként egy
ítélőtábla
Ugy Wie
hükre a k

§ C
kacsótai l
viszonybar
Katával. A
ruár hó 7
nyát, hog
A leány
szemrehán
dása miatt
miközben a
höz teperte

cát a közönség meg is ujrázta. Ha még a kiállítás diszes voltáról s a rendezés ügyességéről említést teszünk, úgy hisszük, megmagyaráztuk a titkát annak, mért szeret a közönség színházba járni most: a színháznak magának kell vonzania s nem ösztökélésre hagyatkoznia, mert a közönség élvezni akar ott és nem kötelességet teljesíteni.

○ **Az új Zrinyiász.** Zrinyi Miklós, a szigeti hős, kinek csudás föltámadását és ujabban viselt dolgait az »Országos Hírlap«-ból ismeri az olvasó, ma másodszer támadt fel egy diszes zöldborítéku könyvben, hol ismét együtt van az ő véreivel, a nagyerejű Alapi Gáspárral, az együgyű Radován diákkal, a szép Bobornéval és mindamaz élő és holt alakokkal, akikkel az Új Zrinyiászt benépesítette írója, Mikszáth Kálmán. A Légrády testvérek kiadvállalata most könyvformában adta ki a nagy társadalmi és politikai szatirát, mely az »Országos Hírlap« első évfolyamában az illető fiatal hasábokat megannyi nevető, bölcs Demokritoszszá tette. Kedves megilletődéssel nézzük hát a Zrinyi Miklós e második föltámadását, a könyvet, melynek révén az Új Zrinyiász most mintegy kisiklik a mi hajlékunkból és házi Lareseink közül elmegy a neki való helyre, az irodalomtörténet tisztos polcaira. Hogy ott lesz-e még szüksége neki további feltámadásra, azt itt nincs helyén elmondanunk. Csak ajánljuk hős Zrinyi Miklóst azoknak a sokaknak, akik már megismerték s azoknak a keveseknek, akik még nem ismerik tán. A kötet ára 2 frt 40 kr.

○ **Kis káté.** Morvay Ferenc nagyvátyú református lelkész egy Református kis kátét írt, amelyet inkább csak tanítóknak és szülőknek szánt. A kis könyv arra szolgál, hogy kellő utmutatás mellett az 5—12 éves gyermekeket a keresztyén vallás legfőbb igazságainak megismerésére oktassa. A kis káté egyuttal magában foglalja a református keresztyén legszükségesebb imáit is. A könyv az »Okorszigetvidéki Egyházkerületi Értekező« tulajdona. Bolti ára kötve 14 krajcár.

Törvénykezés.

§ **Ítélethirdetés.** Ma hirdette ki a pécsi kir. törvényszék V. A. Frattelli Madirazza, trani (olaszországi) cégnek, Wiener Miksa helybeli borkereskedő és Göbölös Ferenc pécsi lakos elleni bünyfenyítő ügyében a pécsi kir. ítéletábla ítéletét. A kir. törvényszék annak idején Wiener Miksát végrehajtási és igényper során V. A. Frattelli Madirazza cég kárára elkövetett sikkasztás, magánokirat hamisítás és hamis tanuzásra való felbujtásban, Göbölös Ferencet pedig a hamis tanuzásban vétkesnek mondván ki, mindkettőjüket egyenként *egy és fél évi* börtönre ítélte. A királyi ítéletábla helybenhagyta a törvényszék ítéletét. Ugy Wiener, mint Göbölös, valamint terhükre a kir. ügyész is feleltek.

§ **Családi verekedés.** Ifj. Deák János kacsótai lakos már huzamosabb idő óta rossz viszonyban élt leánya Vincen Józsefné Deák Katával. A viszálykodásból kifolyólag f. é. február hó 7-én Deák János azzal vádolta leányát, hogy a tyúkölből a tojásokat kilopta. A leány természetesen tagadta a dolgot s szemrehányást tett atyjának hamis vádaskodása miatt. Ebből ismét veszekedés támadt, miközben az apa megragadta a leányt, földhöz teperte és fojtogatni kezdte. A zajra ki-

jött a házból Vincen Józsefné leánya, illetve Deák János unokája és édes anyja segítségére sietett. Erre az öreg Deák egy rudat fogott s azzal unokáját támadta meg, ki futásnak eredt. Vincen Józsefné látva, hogy apja most leánya ellen fordult, annak segítségére ment. Az öreg Deák két oldalról megtámadtatva először Vincen Józsefné ellen fordult s a kezében levő ruddal feléje szúrta, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a rúd az asszony szemét érte, minek következtében az a jobb szemére megvakult. Ebben az ügyben tartott ma végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, mely ifj. Deák Jánost — eddigi büntetlen előéletére és még arra is tekintettel, hogy családi viszálykodásról van szó — *négy havi* fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Véres verekedés.** Ifj. Repity Ferenc vörösmarti lakos napszámos f. évi február hó 20-án egyik társával, Ritze Józseffel a község szénáját rakta fel a község háza padlására. Munkaközben a két napszámos összeszólalkozott, miből csakhamar verekedés támadt. Verekedés közben Repity a kezében levő szénahányó villával úgy fejbe verte Ritze Józsefet, hogy az vértől elborulva bukott le a szénakazal tetejéről. A felvétetett orvosi látélet alapján aztán súlyos testisértés büntette miatt vádat emelt támadója ellen. A pécsi kir. törvényszék előtt ma lefolyt végtárgyalás során ifj. Repity Ferenc azzal védekezett, hogy verekedés közben önvédelemből használta a villát. Ezt azonban a kihallgatott tanúk megcáfolták, amennyiben egybehangzóan mind azt vallották, hogy Ritze József pusztán kézzel védekezett Repity támadása ellen s egyáltalában nem tanusított támadó magatartást. Ennélfogva a kir. törvényszék ifj. Repity Józsefet a súlyos testisértés büntetésében vétkesnek mondta ki s *hat havi* börtönre ítélte. Ugy a vádlott, mint a kir. ügyész megnyugodtak a törvényszék ítéletében.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 19-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Szinay Gyula után Kossuth Ferenc beszélt. Megdönthetetlen argumentumokkal, Deák Ferenc tiszta szavaival bizonyította, hogy az, a mit a kormány most kér, *az indemnity, a budget-jog nyílt megsértése.* — Nemcsak Deák helye üres, hanem önök is távol vannak Deáktól! Szólt a kormánypártnak s e szavait az ellenzék nagy tetszése kísérte.

Deák beszédéből kimutatja, hogy Deák a vámszövetség meghiusulta esetén mily *természetesnek találta a vámvonalak felállítását.* Bánffy is természetesen találta; de intett a *bécsi kéz* és egy varázsütésre megváltozott a nézete.

Itt tapssal fejezte ki tetszését az ellenzék s a szónok folytatta, hogy az ellenzék nem akarja a parlamenti gépezet működését meggátolni, csak más gépészt a gép mellé.

E szavait ismét taps követte s általános nagy hatás között fejezte be beszédét.

Holló Lajos beszélt ezután az önálló vámterület mellett nagy lelkesedéssel. Ráolvasta Lukács László pénzügyminiszterre a beszédét, melyben ő maga mondta, hogy a ma-

gyar kormány és parlament méltósága megköveteli, miszerint a vámszövetség meghiusulta esetén az önálló vámterület berendezésére térjünk.

Ezt viharos tetszés követte s azután derűtség közt fejtegette, hogy mi lenne, ha különválnánk. Az udvar Bécsbe menne; a hadsereg nem lenne nemzeti, magyar; a képviselőket szuronnyal választanák; a magyar küldöttségeket ezután is meglökdösnék valamely bécsi temetésen. Szóval alkotmányos látzat helyett valóság lenne.

Blaskovich Ferenc beszélt Holló után, szintén az indemnity ellen.

Végül Endrey Géza interpellált a százszázéves megmagyarosításáról szóló törvény végre nem hajtásáról.

Az interpellációra Percel belügyminiszter nyomban megadta a választ, melyet az interpelláló nem vett tudomásul, de a többség meg volt vele elégedve.

TÁVIRATOK.

— **A német császári pár Konstantinápolyban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A német császári pár konstantinápolyi tartózkodásáról a következőkről értesítenek:

Mikor a császári pár a perai német iskola látogatására ment, utközben a közönség zajos „hurra“ s egyéb kiáltásokkal üdvözölte. A konstantinápolyi német nagykövet előre sietett a császári pár fogadására s az iskola bejáratánál az elüljáróság élén üdvözölte őket. Visszamenet a császári pár a perai uton hasonló lelkesült ovációkban részesült.

Este hét órakor a Jildiz-Kioszkban százhusz teritékes díszebéd volt, melyen a szultán a fekete sas renddel díszített tábornagi egyenruhában jelent meg. Az asztalfőn a szultán ült, jobbján a császárné, balján pedig a császár foglalt helyet az első testőr gyalogsági ezred egyenruhájában. A szultán nagyon élénken társalgott a császári párral, pohárköszöntőt azonban nem mondtak.

Ebéd után megtekintették a pompás tűzijátékot, mely alkalommal az egész Kioszk ragyogón volt kivilágítva, főhomlokzatán, a mecsettel szemben ez a fölirat pompázott török írásban: „Éljen Vilmos császár!“

Ebéd előtt a német császár átadta a szultánnak I. Vilmos császár és Augustza császárné szobrát.

— **A Piquard elleni vizsgálat.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párisi „Petite République“ jelenti, hogy Piquard ezredes ügyében nem sokára befejezik a vizsgálatot s azután Labory védőügyvéd haladéktalanul érintkezésbe fog lépni vele.

— **Egy fáradt miniszterelnök.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Matin« szerint Brisson miniszterelnök belefáradt a kormányzásba és kész volna lemondani. Miniszterei állítólag már keresnek is helyébe más kormányelnököt. Jelöltül Bourgeois minisztert emlegetik.

rasztóanyaggal kitöltik. A repedés irányában azután falécek közé szoritják a táblát és néhány napig e kötésben hagyják. A lécek eltávolítása után az üveget lecsiszolják s a forrasztás előtt az összeragasztásra szánt darabokat föl kell melegíteni, mert az üveg tudvalevőleg igen merev portéka s ha a forró ragasztó hozzáér, az illető helyen nagyon kitágul és elreped. Ez az eljárás nagyon alkalmas eltörtött nagy ablaktáblák kijavitására is. A törtött helyet lehetőleg szabályos idom alakjában kivágják és sértetlen táblával pótolják.

— (**Angol erkölcsök.**) Van egy furcsa törvény, a mely brit földön érvényes s eltiltja a férfinak, hogy asszony közelében fürödjék. Husz éve hozták ezt a törvényt copfos törvényhozók s azóta Angliában a tengerparti fürdők idilli közösségének vége szakadt. A fürdő asszonytól száz yardnyira (körülbelül kilencvenkét méter) ne mutakozzék a férfi, így hangzik a törvény, s a ki közelebb megy, bíróság elé kerül. Legutóbb a savanage-i kerületi törvényszék egyik bírása ítélték ilyen ügyben egy uszómester fölött. A vádlott évek óta tanította a tempóra a ladyket és gentlemaneket és soha nem volt kalamitása e miatt. Az idén egy napon idézést kapott, s bár a fiskálisa erősen magyarázta, hogy az uszómester kivételes lény, a ki nem fürdik az asszonyok közelében, csak tanít, s ezt végre kilencven méter távolságból nem lehet megcselekedni, a bíróság mégis vétkesnek mondta ki az uszómestert. Vigasztalásul azonban a megokolásban kimondta a bíróság, hogy az idézett

paragrafust nevetségesnek és ostobának tartja, de meghajol a törvény kényszerűsége előtt, s azért egy shillingre ítéli a vádlottat. Az uszómester kacagva fizetett, s mivel mesterségét folytatni akarja, kijelentette, hogy hajlandó a büntetést tíz évre előre lefizetni a szemérmes angol Témisz serpenyőjébe.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 19. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 49.8 mm. (emelk.)

Hőmérsék = 16.7 °C

» maximuma: 20.6 °C

» minimuma: 13.5 °C

Párányomás: 10.5 mm.

Relatív nedvesség: 74%

Felhőzet: 7. S. W.

Szélirány s erő: N E 3.

Csapadék 24 órai: N E. — N. S. W. N.

Derült, enyhe.

Dr. Czire.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **Bőregér.** Telt ház nézte végig tegnap a keringő királynak ezt a rég ismert, de azért még mindig kedvelt operettjét olyan előadás-

ban, a melyben azt már régen nem volt szerencsénk láthatni. Mert ha nem is akarjuk kiállítani közönségünkről azt a szegénységi bizonyítványt, hogy »igényeit meghaladó« társulattal rukkolt be Somogyi, annyit mégis konstatálhatunk, hogy a közönség meg van vele elégedve s aki ismeri épen a pécsi közönségnek magas igényeit, az tudni fogja, hogy ez már magában véve is elég dicséret. Ez a megelégedés nyilvánult a közönség soraiban a tegnapi előadással szemben is, de iparkodott is minden egyes szereplő tőle telhetőleg annak kiérdemléséhez hozzájárulni. Különösen kiemelendő *Csik Irén*, ki előkelő, diszkrét játékaival s gyönyörű énekével aratott zajos tapsokat, *Szekula Sárika*, ki olyan kedves természetességgel játszotta meg Adél szerepét s olyan csapongó jókedvvel énekelt, hogy méltán rászolgált a belépésekor feléje nyújtott rengeteg virágalkotmányokra, *Lipcsei Józsa*, aki olyan sikkes herceg volt, minőt még keveset láttunk színpadunkon s azért a közönség annál szívesebben elnézte azt a kis disszonanciát, a mely a színpad mélyén énekelt áriája s a zenekar között pillanatra érezhetővé vált, mert bizony az ilyen zavarokért inkább a színház tervezőjét érheti gáncs, aki az alvilágba sülyesztette a zenekart, mintsem az énekesnőt, a kihez olyan távolságból alig hatolnak el a zene hangjai. A férfi szereplők közül kiváltak *Hunyady Eisenstein* szerepében és *Andorffy* mint fogházigazgató, de méltó dicséret illeti meg a karokat, úgy Horvát Irma és Erdei Vilma táncosnőket is, akiknek második felvonásbeli tán-

iso-
ssze
ogy
mi-
kez-

egy
a ki
elre.
ecet
adja
rség
ros-

iban
ajos,
falu

lom-
egyik
egyet
rát a
gy!
nban

dötte
zébe.
hely-
pe-

ág.)
gyon
ztalja
alami
csiak

cát
kiáll
gérő
gyan
zöns
mag
gyat
és n

szigé
ban
ismé
együ
Gásp
szép
kokk
írója,
kiadó
nagy
Orsz
fiatal
mokr
zük h
dását.
nyíás
ból és
való l
caira.
továb
monda
azokn
s azok
rik tá

reform
irt, an
nek sz
utmuta
a kere
ismeré
gában
ségesel
déli E
ára kö

§
kir. tör
trani
helybeli
pécsi la
kir. itél
nak id
igényper
kárára
misítás
Göbölös
vétkesne
ként egy
ítélőtábl
Ugy W
hükre a

§
kacsótai
viszonyb
Katával.
ruár hó
nyát, ho
A leány
szemrehá
dása mia
miközben
höz teper

cát a közönség meg is ujrázta. Ha még a kiállítás diszes voltáról s a rendezés ügyességéről említést teszünk, úgy hisszük, megmagyaráztuk a titkát annak, mért szeret a közönség színházba járni most: a színháznak magának kell vonzania s nem ösztökélésre hagyatkoznia, mert a közönség élvezni akar ott és nem kötelességet teljesíteni.

○ **Az új Zrinyiász.** Zrinyi Miklós, a szigeti hős, kinek csudás föltámadását és ujabban viselt dolgait az »Országos Hírlap«-ból ismeri az olvasó, ma másodszer támadt fel egy diszes zöldborítéku könyvben, hol ismét együtt van az ő véreivel, a nagyerejű Alapi Gáspárral, az együgyű Radován diákkal, a szép Bobornéval és mindamaz élő és holt alakokkal, akikkel az Új Zrinyiászt benépesítette írója, Mikszáth Kálmán. A Légrády testvérek kiadóvállalata most könyvformában adta ki a nagy társadalmi és politikai szatirát, mely az »Országos Hírlap« első évfolyamában az illető fiatal hasábokat megannyi nevető, bölcs Demokritoszszá tette. Kedves megilletődéssel nézzük hát a Zrinyi Miklós e második föltámadását, a könyvet, melynek révén az Új Zrinyiász most mintegy kisiklik a mi hajlékunkból és házi Lareseink közül elmegy a neki való helyre, az irodalomtörténet tisztos polcaira. Hogy ott lesz-e még szüksége neki további feltámadásra, azt itt nincs helyén elmondanunk. Csak ajánljuk hős Zrinyi Miklóst azoknak a sokaknak, akik már megismerték s azoknak a keveseknek, akik még nem ismerik tán. A kötet ára 2 frt 40 kr.

○ **Kis káté.** Morvay Ferenc nagyvátyú református lelkész egy Református kis kátét írt, amelyet inkább csak tanítóknak és szülőknek szánt. A kis könyv arra szolgál, hogy kellő utmutatás mellett az 5—12 éves gyermekeket a keresztyén vallás legfőbb igazságainak megismerésére oktassa. A kis káté egyuttal magában foglalja a református keresztyén legszükségesebb imáit is. A könyv az »Okorszigetvidéki Egyházkerületi Értekezlet« tulajdona. Bolti ára kötve 14 krajcár.

Törvénykezés.

§ **Ítélethirdetés.** Ma hirdette ki a pécsi kir. törvényszék V. A. Frattelli Madirazza, trani (olaszországi) cégnek, Wiener Miksa helybeli borkereskedő és Göbölös Ferenc pécsi lakos elleni bünyenyítő ügyében a pécsi kir. ítéltábla ítéletét. A kir. törvényszék annak idején Wiener Miksát végrehajtási és igényper során V. A. Frattelli Madirazza cég kárára elkövetett sikkasztás, magánokirat hamisítás és hamis tanuzásra való felbujtásban, Göbölös Ferencet pedig a hamis tanuzásban vétkesnek mondván ki, mindkettőjüket egyenként egy és fél évi börtönre ítélte. A királyi ítéltábla helybenhagyta a törvényszék ítéletét. Ugy Wiener, mint Göbölös, valamint terhükre a kir. ügyész is felebbezték.

§ **Családi verekedés.** Ifj. Deák János kacsótai lakos már huzamosabb idő óta rossz viszonyban élt leánya Vincen Józsefné Deák Katával. A viszálykodásból kifolyólag f. é. február hó 7-én Deák János azzal vádolta leányát, hogy a tyúkólból a tojásokat kilopta. A leány természetesen tagadta a dolgot s szemrehányást tett atyjának hamis vádaskodása miatt. Ebből ismét veszekedés támadt, miközben az apa megragadta a leányt, földhöz teperte és fojtogatni kezdte. A zajra ki-

jött a házból Vincen Józsefné leánya, illetve Deák János unokája és édes anyja segítségére sietett. Erre az öreg Deák egy rudat fogott s azzal unokáját támadta meg, ki futásnak eredt. Vincen Józsefné látva, hogy apja most leánya ellen fordult, annak segítségére ment. Az öreg Deák két oldalról megtámadtatva először Vincen Józsefné ellen fordult s a kezében levő ruddal feléje szúrta, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a rúd az asszony szemét érte, minek következtében az a jobb szemére megvakult. Ebben az ügyben tartott ma végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, mely ifj. Deák Jánost — eddigi büntetlen előéletére és még arra is tekintettel, hogy családi viszálykodásról van szó — négy havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Véres verekedés.** Ifj. Repity Ferenc vörösmarti lakos napszámos f. évi február hó 20-án egyik társával, Ritze Józseffel a község szénáját rakta fel a község háza padlására. Munkaközben a két napszámos összeszólalkozott, miből csakhamar verekedés támadt. Verekedés közben Repity a kezében levő szénahányó villával úgy fejbe verte Ritze Józsefet, hogy az vértől elborulva bukott le a szénakazal tetejéről. A felvétetett orvosi látélet alapján aztán súlyos testisértés büntette miatt vádat emelt támadója ellen. A pécsi kir. törvényszék előtt ma lefolyt végtárgyalás során ifj. Repity Ferenc azzal védekezett, hogy verekedés közben önvédelemből használta a villát. Ezt azonban a kihallgatott tanúk megcáfolták, amennyiben egybehangzóan mind azt vallották, hogy Ritze József pusztán kézzel védekezett Repity támadása ellen s egyáltalában nem tanusított támadó magatartást. Ennélfogva a kir. törvényszék ifj. Repity Józsefet a súlyos testisértés büntetésében vétkesnek mondtotta ki s hat havi börtönre ítélte. Ugy a vádlott, mint a kir. ügyész megnyugodtak a törvényszék ítéletében.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 19-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Szinay Gyula után Kossuth Ferenc beszélt. Megdönthetetlen argumentumokkal, Deák Ferenc tiszta szavaival bizonyította, hogy az, a mit a kormány most kér, az *indemnity*, a *budget-jog nyílt megsértése*.

— Nemcsak Deák helye üres, hanem önök is távol vannak Deáktól! Szólt a kormánypártnak s e szavait az ellenzék nagy tetszése kísérte.

Deák beszédéből kimutatja, hogy Deák a vámszövetség meghiusulta esetén mily természetesen találta a vámvonalak felállítását. Bánffy is természetesen találta; de intett a bécsi kéz és egy varázsütésre megváltozott a nézete.

Itt tapsal fejezte ki tetszését az ellenzék s a szónok folytatta, hogy az ellenzék nem akarja a parlamenti gépezet működését meggátolni, csak más gépészt a gép mellé.

E szavait ismét taps követte s általános nagy hatás között fejezte be beszédét.

Holló Lajos beszélt ezután az önálló vámterület mellett nagy lelkesedéssel. Raolvasta Lukács László pénzügyminiszterre a beszédét, melyben ő maga mondta, hogy a ma-

gyar kormány és parlament méltósága megköveteli, miszerint a vámszövetség meghiusulta esetén az önálló vámterület berendezésére térjünk.

Ezt viharos tetszés követte s azután derűtség közt fejtegette, hogy mi lenne, ha különválnánk. Az udvar Bécsbe menne; a hadsereg nem lenne nemzeti, magyar; a képviselőket szuronnyal választanák; a magyar küldöttségeket ezután is meglökdösnék valamely bécsi temetésen. Szóval alkotmányos látzat helyett valóság lenne.

Blaskovich Ferenc beszélt Holló után, szintén az indemnity ellen.

Végül Endrey Géza interpellált a szász községnevek megmagyarosításáról szóló törvény végre nem hajtásáról.

Az interpellációra Percel belügyminiszter nyomban megadta a választ, melyet az interpelláló nem vett tudomásul, de a többség meg volt vele elégedve.

TÁVIRATOK.

— **A német császári pár Konstantinápolyban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A német császári pár konstantinápolyi tartózkodásáról a következőkről értesítenek:

Mikor a császári pár a perai német iskola látogatására ment, utközben a közönség zajos „hurra“ s egyéb kiáltásokkal üdvözölte. A konstantinápolyi német nagykövet előre sietett a császári pár fogadására s az iskola bejáratánál az elüljáróság élén üdvözölte őket. Visszamenet a császári pár a perai uton hasonló lelkesült ovációkban részesült.

Este hét órakor a Jildiz-Kioszkban százhusz teritékes díszebéd volt, melyen a szultán a fekete sas renddel díszített tábornagyi egyenruhában jelent meg. Az asztalfőn a szultán ült, jobbján a császárné, balján pedig a császár foglalt helyet az első testőr gyalogsági ezred egyenruhájában. A szultán nagyon élénken társalgott a császári párral, pohárköszöntőt azonban nem mondtak.

Ebéd után megtekintették a pompás tűzijátékot, mely alkalommal az egész Kioszk ragyogón volt kivilágítva, főhomlokzatán, a mecsettel szemben ez a fölirat pompázott török írásban: „Éljen Vilmos császár!“

Ebéd előtt a német császár átadta a szultannak I. Vilmos császár és Augustza császárné szobrát.

— **A Piquard elleni vizsgálat.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párisi „Petite République“ jelenti, hogy Piquard ezredes ügyében nem sokára befejezik a vizsgálatot s azután Labory védőügyvéd haladéktalanul érintkezésbe fog lépni vele.

— **Egy fáradt miniszterelnök.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Matin« szerint Brisson miniszterelnök belefáradt a kormányzásba és kész volna lemondani. Miniszter-társai állítólag már keresnek is helyébe más kormányelnököt. Jelöltül Bourgeois minisztert emlegetik.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, okt. 19.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8'96; későbbi szállítás: 9'34;
Tengeri, májusra: 4'69. — Rozs, márciusra: 7'85. —
Zab, őszre: 5'90.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 352'75. — Magyar hitelrészvény: 379'20
— Államvasut: 354'50

Nyilt-tér.*)

Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista

uj takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Nyilatkozat a közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás Amerikából.

Wilhelm Ferenc gyógyszerész úrnak, Neunkirchenben, Alsó-Ausztria.

New-York, 1898 május 18-án.

Tisztelt úr!

1895. november hó 12-én oly erős köszvény-fájdalmaim támadtak, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolc hónapot kellett egy helyütt mozdulatlanul töltenem, nem tudtam még egy hüvelyk tavolságot sem elérni, a testem súlya ezen idő letelte után 175 lbs súlyról 130 lbs súlyra leaadt, jeléül azon iszonyu fájdalomnak, melyeket ezen idő alatt ki kellett állanom. Nem mulasztottam el különféle gyógymódok használatát, használtam liniments electric., török fürdőket stb., azonban sem ezek, sem az orvosok által előirt rendelvevények használata után sem éreztem magamat jobban. az utolsó orvosom pénzt sem fogadott el, azon kijelentéssel, hegy az eddig kiadott pénz is hiába lett kiadva.

Ezen időben találkoztam egy barátommal, ki a **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theát**, mint köszvény elleni biztos gyógyszert ajánlotta.

En elmondtam neki eddigi kísérleteimet és hogy csekély a bizalmam. Azonban, úgy látszik, a sorsnak végzete vett arra, hogy mégis irjak Önnök azon reményben, hogy talán mégis akad oly gyógyszer, mely engem fájdalmaimtól megszabadít. Nem csalódtam, mert meggyőződtem, hogy csakugyan létezik oly megszabadító. Nem vagyok képes leírni azon borzasztó fájdalmakat, melyeket 3 év alatt szenvedtem és most úgy érzem magamat, mint egy ujonnan született gyermek, nem becsülöm annyira a világ minden kincseit, mint a **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theát**.

Legyen oly szives és küldjön nekünk mielőbb b. C. O. D. 1 tucat (12) csomagot az Ön antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theájából.

Önnök legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, maradok kiváló tisztelettel

Gordon József M., 179. orchard st. New-York, az Amerikai egyesült államokban.

Kapható: minden gyógyszertárban.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Pannonia szálloda

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 7. szám.

Ezennel bátorodom 30 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek örvendő szállodámat igen tisztelt vendégeim, barátaim és a nagyérdemű utazó közönség szives emlékezetébe idézni, mely a város közepén, közvetlen a nemzeti színház mellett, a villamos vasut mentén fekszik és mely az újabb kor igényeinek megfelelőleg a legnagyobb kényelemmel van berendezve, kizárólag villanyos világítással, villanyos személyfelhúzóval, olvasó- és társalgó-termeivel és fürdőivel, minden megkívánható kényelmet nyújt.

Egyidejűleg van szerencsém ezennel tudomásul hozni, hogy az ezideig bérbé adva volt szálloda-éttermi és kávéház vezetését saját kezelésem alá vettem s azokat személyesen fogom vezetni, az összes helyiségeket a legdiszesebben és legcélszerűbben átalakítottam, úgy, hogy most már lakodalmak, társas ebédek, vacsorák és egyéb ünnepélyek megtartására kisebb és nagyobb legizlesebben berendezett és teljesen elkülönített helyiségek állanak rendelkezésre.

Valamint eddigelé főtörekvésem oda irányult, hogy igen tisztelt vendégeimet minden tekintetben tökéletesen kielégítek, úgy továbbra is mindent el fogok követni, hogy bármely kívánságnak tőlem lehetőleg eleget tehessek.

Fentiekből kifolyólag bátorodom helyiségeimet becses figyelmébe ajánlani s minél gyakoribb látogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel
Glück Frigyes
a Pannonia-szálloda tulajdonosa.

1107. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírótság 1896. évi 12081. számú végzése következtében Dr. Miltényi Miklós ügyvéd által képviselt Jankovits Hugó javára, Schwartz Lipót és neje ellen 600 frt s jár. erejéig fogatosított ki-elégítési végrehajtás útján lefoglalt és 748 frtra becsült butor, házi-felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírótság VI. 36/2 1898. számú végzése folytán 600 frt követelés, ennek 1896. évi november hó 3. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 45 frt 24 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsett Mária-utca 17. sz. alatt leendő eszközlésére 1898-ik évi október hó 24-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meggyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvény-cikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.**

Kelt Pécsett, 1898. évi október hó 9. napján.

Fonyó István
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

Allandó nagy

Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból

**Ebédlők
Hálószobák
Uri szoba
Salon és
Boudoir** berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugy szintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kánizsai villamos üzemű butor gyáranak raktárában.